

Splitflaget op en sidste gang

Bisserups toldopsynsmand, fisker Sigvald Andersen, fylder 70 og må sige farvel til sin kongelige deltidsstilling – Har aldrig været på smuglerjagt

19-12-73 - 21

Som kongelig toldopsynsmand er Sigvald Andersen den eneste, der har lov at hejse splitflag i Bisserup. Hvis det lykkes at få stillet den nye flagstang op i stedet for den, der knækkede i den orkanagtige storm fornylig, vil toldflaget gå til tops på fredag for at markere, at Sigvald Andersen runder de 70 år.

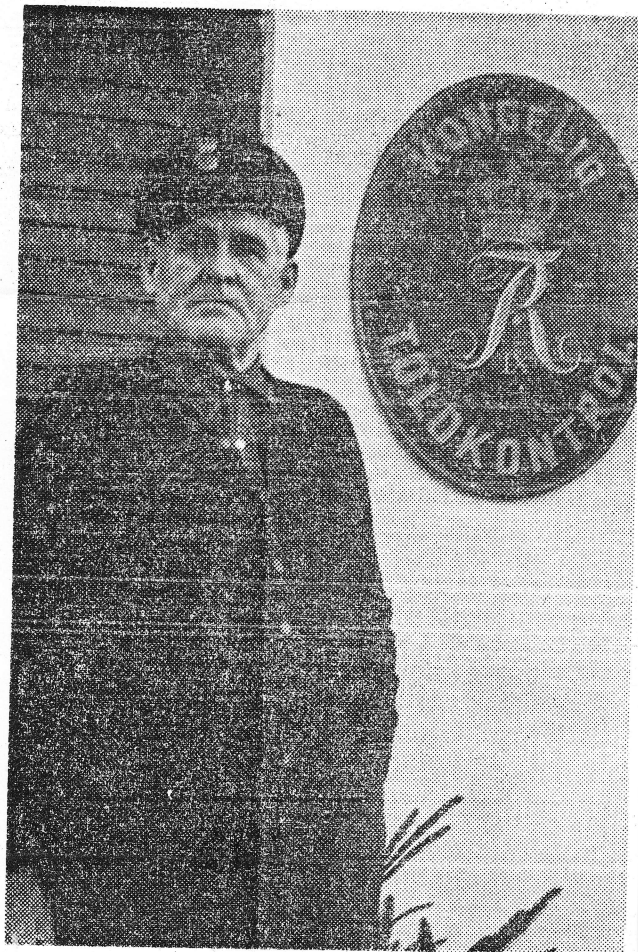
Men det bliver formentlig også sidste gang, at flaget må bruges. 70 år er aldersgrænsen i statens tjeneste, og med udgangen af december ophører Sigvald Andersens kongelige deltidsstilling. Så forsvinder også det røde toldskilt på ejendommen. Forresten har det været fjernet i nogen tid, mens ejeren kalkede facaden, men de sidste par uger vil det være på plads – om ikke andet, så for at vise vej til fødselaren.

– Det kneb i hvert fald for toldinspektøren at finde huset forleden, da han uanmeldt mødte op, siger Sigvald Andersen. Han var jo vant til at kigge efter skiltet. Forresten kom han for at fortælle mig, at jeg skulle søge om at få min afsked. Det kom lidt bag på mig, for jeg troede ærlig talt, at stillingen var livsvarig – men det er et plaster på såret, at der følger pension med afskedsbevillingen. Det vidste jeg nemlig heller ikke.

Måske den sidste toldopsynsmand

Sigvald Andersen har været kongelig toldopsynsmand i Bisserup i godt 20 år ved siden af sine øvrige gøremål.

– Nu er det ikke et job, der har krævet den store indsats, siger Sigvald Andersen. Faktisk har jeg aldrig rigtig været i funktion, hvis man med stillingen forestiller sig spændende smuglerjæger, konfiskation af smuglergodt for distriktsoldkammeret i Korsør.

Da Bisserup havn blev anløbet af større skibe skulle jeg samle toldattesterne sammen og sende dem til distriktet, men jeg har ikke været så ivrig i mit embede, at jeg er lusket rundt ved nattetide for at få færden af noget ulovligt. Et par enkelte gange har jeg dog haft visse observationer.

Endnu er det iøvrigt heller ikke klarlagt, om jeg får nogen afløser i Bisserup. Der sker indskrænkninger også på dette felt, men da Bisserup ligger i distriktets yderkant, er det anbefalet, at stillingen opretholdes.

Bisserup er forandret

Sigvald Andersen er ikke indfødt Bisserup'er, men går egentlig for at være det.

– Idyllen kan man da stadig finde, men det er rigtigt at der er vendt op og ned på mange ting – ikke mindst de senere år, og meget mere er på vej, mener Sigvald Andersen, som for sin part forlængst har erkendt at udviklingen kan man ikke stampe imod. Han har vel egentlig også været med til at befordre den i de år, hvor han var formand for fiskeriforeningen og bestyrelsesmedlem i det, der opstod som Bisserup Turist- og Grundejerforening.

– Hvad turistforeningen dengang tog sig på, er der nu kun to tilbage til at bestride. Lokale garanter overfor kommunen og øvrige forpligtelser vedr. f.eks. campingpladsen påhviler derfor den yderst snævre kreds.

Sigvald Andersen er således den velkendte skikkelse fra »Bisserup Camping«s opsynsbod. Der skal inddrives leje, sørges for ordnede forhold i den hektiske sommertid – og der skal formidles kontakt mellem alle disse gæster og de fastboende.

Sigvald Andersens gerning har dog først og fremmest stået i fiskeriets tjeneste. Som 15-årig kom han i lære på en lokal kutter, og efter at have udtjent sin værnepligt ved marinen ombord på et fiskeriinspektionsfartøj ved Grønland var han i en snes år ansat ved et københavnsk bundgarnsfiskerifirma i Sydhavnen, inden han kom hjem til Bisserup og erhvervede en fiskepart. I en snes år var han selvstændig fisker.

Ikke mere sig selv nok

Gennem en længere årrække har han tegnet Glæne-Bisserup Fiskeriforenings navn i alle udadvendte spørgsmål og var formanden, der lokalt forhandlede sig frem til løsning af fiskernes problemer, stod i spidsen for de årlige havnefester m.v.

Hans far var den navnkundige sognefoged og afholdsagitator Niels Andersen, Bisserup, men lige netop i de år, da han fik en søn, opholdt han sig i Jylland.

– Jeg var dog kun eet år gammel, da familien flyttede tilbage til Bisserup, og jeg har således haft hele min barndom her og gået i skole i »Missionssalen« Bisserup gl. kro, fortæller Sigvald Andersen. At kroen i dag er identisk med »Tofts keramiske værksted«, er formentlig de fleste bekendt.

Sigvald Andersen kan give mange beretninger fra det »rigtige, gamle Bisserup« og hele det miljø, som ikke eksisterer mere. Der er kommet nye tider, og der er blandt de fleste ældre i Bisserup meget delte meninger om, hvorvidt udviklingen har været til fordel for »det idylliske fiskerleje«.

— Fiskerierhvervet har ikke mere det omfang, der engang kendetegnede Bisserrup, siger fødselaren med henvisning til, at skovlods-både og lignende kuttere helt er afløst af bundgarnsjoller. Med storhedstiden mente man nok stadig knibe med at forstå, at der også skal være plads til fritidssejlerne i vores gamle havn. Med årene er der dog kommet ordnede forhold til to interessegrupper imellem, og således som Bisserrup på det udstyknings- og boligmessige område har åbnet sig for udviklingen mere eller mindre nødtvungent, må vi fiskere også forstå, at tiden, hvor vi var os selv nok, er forbi. Vi skal være her allesammen.

shp.